

Bruksela --> Grand-Place

Grand-Place to geograficzne, historyczne i handlowe centrum Brukseli. Brukowany plac jest głównym punktem miasta z najpiękniejszymi, zachowanymi w jednym miejscu przykładami wspaniałej XVII-wiecznej architektury belgijskiej. W otoczeniu złożonych gzymsów można podziwiać najslawniejsze brukselskie arrasy z XV XVI i XVII w. W samym środku ratuszowego dziedzińca znajduje się punkt zero, od którego mierzy się wszystkie odległości w Belgii.

Ratusz Nad placem króluje Hotel de Ville, jeden z najpiękniejszych ratuszy w Europie. Jeszcze w XIV w. siały na tym miejscu drewniane domki i karczmy. W miarę jak znaczenie miasta rosło, jego władze wykupiły stare domy i je wyburzyły, a na ich miejscu zdecydowały postawić ratusz.

Zachodnia strona placu Numeracja rynku rozpoczyna się od zachodniej strony placu, gdzie pod nr. 1 wznosi się Roi d'Espagne, siedziba cechu piekarzy. Nazwa domu pochodzi od popiersia hiszpańskiego imperatora Karola II umieszczonego na fasadzie budynku. Królewskie panowanie nad światowym imperium symbolizują postacie mauretańskich i indiańskich jeńców. Przynależność do cechu piekarzy potwierdza umieszczona na balustradzie alegoria Siły, Ognia, Wody, Wiatru, Zboża i Rozwagi. Stara, cechowa sentencja mówi, że aby otrzymać idealny bochen chleba, niezbędne jest współdziałanie tych sześciu czynników. Budynek powstał w 1697 r. Nad wejściem widnieje postać św. Albertusa, patrona piekarzy. Kamienicę wieńczy ośmiokątna kopuła ze złotą statuą na szczycie. Obecnie w budynku mieści się jedna z najpopularniejszych na rynku piwiarni Le Roy d'Espagne. Po sąsiedzku, w Maison de la Brouette, pod nr. 2—3 znajdował się cech producentów świec

Południowa strona placu

Posąg Serclaesa przyciąga tłumy turystów, bo, zgodnie ze starą legendą, dotknięcie prawego ramienia bohatera gwarantuje szczęście i miłość w następnym roku.

Cała historia dotycząca radcy brukselskiego, Everaerda 't Serclaesa jest przedstawiona na płaskorzeźbach na bocznej ścianie powyżej złotego posągu przedstawiającego konającego radcę. W 1356 r., w czasie gdy Bruksela należała do księstwa Brabancji, została podbita przez Ludwika de Małego, hrabię Flandrii. Kiedy nad magistratem zawisła wówczas flaga flandryjska, wspomniany Serclaes w bohaterskim porywie zrzucił flagę i odbił miasto.

Obok, pod nr. 9 znajduje się Maison du Cygnes, czyli Dom pod Łabędziem. Nazwa pochodzi do umieszczonego nad wejściem potężnego posągu łabędzia z rozpostartymi skrzydłami.

Manneken Pis

Sikający chłopiec jest symbolem brukselskiego plebejsko-mieszczańskiego humoru. Spośród wielu legend o jego narodzinach warto przytoczyć dwie. Pierwsza, że Manneken posiusiał się w czasie wejścia krzyżowców wracających z Jerozolimy i za karę skazano go na wieczne siusianie. Inna, że podczas oblężenia Brukseli przez Francuzów Manneken wszedł na mury

obronne i manifestacyjnie się wysiłował, aby dać do zrozumienia wrogom, że Bruksela się ich nie boi. Prawda jest taka, że największy brukselski rzeźbiarz, Jérôme Duguenoy, odlał chłopaka w brązie na początku XVII wieku. Kradli go najpierw Anglicy, następnie Francuzi, ale Ludwik XV, okupant inteligentny, nakazał oddać chłopaka, ubierając go, dla rozładowania napięcia, we wspaniały mundur oficera gwardii francuskiej. Tak zaczęła się słynna kolekcja strojów Mannekena, która w czerwcu 2007 r. liczyła już 790 sztuk. Od tego czasu słynną figurkę okresowo ubiera się w stroje nawiązujące do różnych rocznic, odwiedzających Brukselę gości itd. Oryginalną rzeźbę chłopca rozbił chuligan w 1817 r., co przypłacił podobno szyją. Obecnie wystawiona jest znakomicie odlaną kopią.

Najsłynniejszy mieszkaniak Brukseli stoi od przeszło 350 lat na rogu ulicy du Chene i de l'Etuve. Malutka, zaledwie 30-centymetrowej wysokości figurka chłopczyka siusiącego do niewielkiego basenu jest tak charakterystyczna dla Brukseli. Miejsce zawsze jest tłumnie oblegane przez turystów. W 1985 r. belgijskie feministki zażądały dziewczęcej wersji pomnika. Zgodnie z zasadą poprawności politycznej zalecono wykonanie nowej rzeźby i po oficjalnej ceremonii figurkę Jeanneke Pis ustawiono na Impasse de la Fidelte. Aby sikająca para nie czuła się zbyt osamotniona, brukselczycy zafundowali im jeszcze Zinneke Pis - sikającego psa.

Kościół p.w. Matki Boskiej Kaplicznej

W tej pięknej gotyckiej budowli spotykają się na mszach św. Polacy licznie zamieszkujący Brukselę oraz całą Belgię. Jak poinformowała nas nasza przewodniczka, pani Maria Kozińska, w Belgii przebywa około 100 tys. Polaków.

Katedra św. Michała i św. Guduli

To przepiękny, gotycki kościół położony na wzgórzu Treurenberg, którego największą chyba atrakcją są niesamowite XVI-wieczne witraże, monumentalne organy autorstwa Gerharda Grenziga (inauguracja w 2000 r.), umieszczone w nawie głównej w tak zwanym "jaskółczym gnieździe", barokowa ambona z 1699 autorstwa H.F.Verbruggena, przedstawiająca m.in. wygnanie Adama i Ewy z raju, kamienny ołtarz główny z 2000 roku, posągi apostołów na kolumnach autorstwa najznakomitszych rzeźbiarzy barokowych z XVII

Muzeum KONGA Afryka Centalna www.africamuseum.be

Pionierem belgijskiego kolonializmu był sir Henry Morton Stanley, brytyjski podróżnik i dziennikarz. W 1878 r. Leopold II zlecił mu podróż w środkowy rejon rzeki Kongo, gdzie Stanley zgodnie z instrukcją belgijskiego monarchy zawarł umowy z kilkoma plemionami. Na ich podstawie Afrykańczycy mieli otrzymać tkaniny i tym podobne produkty w zamian za przyznanie Europejczykom prawa własności do swoich ziem. Dokumenty zostały sformułowane w taki sposób, że można je było uznać za akt zakupu. W taki podstępny sposób w 1884 r. Leopold II nabył prawa do niemal całego terytorium, które nazwał Wolnym Państwem Kongo. Krytyka autorytarnego systemu eksploatacji kolonii, jaką stosował król, zmusiła rząd w 1908 r. do przeniesienia władzy nad Kongiem na państwo. Region stał się anektowaną kolonią, której nadano nazwę Kongo Belgijskiego. Przez lata Belgia intensywnie eksploatowała kolonię, sprowadzając minerały, gumę, olej palmowy, kość słoniową i przede wszystkim diamenty. Dopiero w 1960 r. po rewolcie niepodległościowej, jaka wybuchła niemal w całej Afryce, wyrażono zgodę na suwerenność Kongo.

W Muzeum Afryki Centralnej w Tervuren, otwartym w 1899 r., mieszczą się zbiory pozyskane podczas ponad stuletnich belgijskich rządów kolonialnych nad Kongo. Najbardziej atrakcyjne są kolekcje masek plemiennych z różnych rejonów świata (ale głównie z Afryki) używanych do ceremonii obrzędowych. Szczególnie cenna jest maska czarownika z kłami słonia. Muzeum prezentuje również dość szczegółowo historię wypraw odbywanych na zlecenie Leopolda II. Ekspozycja obejmuje bardzo bogatą kolekcję przedstawicieli afrykańskiej fauny, obejmującą słonie, żyrafy, krokodyle, lwy, tygrysy itd. Za jeden z ciekawszych eksponatów muzealnych uchodzi kilkunastometrowe czółno wydrążone w litym pniu drzewa, tzw. piroga. Wśród zbiorów zwraca jeszcze uwagę rzeźbiona lektyka gubernatora Konga Belgijskiego. Po zwiedzeniu muzeum warto pospacerować po okolicznym parku i obejrzeć pałac z zewnątrz. Złośliwi mówią, że ten wspaniały gmach Leopold wystawił dla jednej z licznych królewskich metres, z którą mógł się spokojnie spotykać z dala od stołecznego, dworskiego gwaru.

Atomium www.atomium.be - monumentalny model kryształu żelaza, powiększony 165 miliardów razy, zlokalizowany w dzielnicy Laeken, na przedmieściach Brukseli. Został zbudowany z okazji Wystawy Światowej w Brukseli w 1958 (EXPO-58) jako symbol ówczesnych naukowych oraz technicznych osiągnięć "wieku atomu".

Budowla ma 103 metry wysokości i waży 2400 ton. Konstrukcja została wykonana ze stali i aluminium. Jest umieszczona na 3 jednakowych dwunogach. Składa się z 9 kul - atomów połączonych ze sobą rurami, w których znajdują się schody ruchome (najdłuższe mają 35 metrów). Każdy z "atomów" ma 18 m średnicy. Do najwyższej kuli, gdzie znajduje się platforma widokowa z panoramą Brukseli, prowadzi winda, która wwozi maksymalnie 22 pasażerów w 23 sekundy. Oprócz najwyższej, zwiedzający mogą wjechać jeszcze do 5 innych "sfer". Znajdują się w nich wystawy stałe lub sezonowe.

Łuk Triumfalny Cinquantenaire wraz z obszernym parkiem

W 1880 roku, na pamiątkę obchodów pięćdziesiątej rocznicy uzyskania niepodległości, król Leopold II polecił wybudować Łuk Triumfalny Cinquantenaire, aby tym sposobem nadać stolicy wygląd ważnego europejskiego miasta.

Muzeum wojskowości, gdzie znajduje się sala polska

Muzeum lotnictwa i wojska Le parc du Cinquantenaire w Brukseli jest wielkim kompleksem muzealnym.

Stadion Heysel – niesławny stadion, gdzie w 1985 roku rozegrały się tragiczne wydarzenia

Parlament Europejski www.europarl.eu

Oryginalna konstrukcja budynku jest nazywana powszechnie Caprice des Dieux Z powodu kształtu, przypominającego francuski ser o tej samej nazwie. Przestronny, nowoczesny kompleks ze szkła i stali obejmuje jeszcze budynki Altiero Spinelli i Paul Henri Spaak. Pierwszy z nich, uruchomiony w 1988 r., mieści biura europejskich deputowanych, sale konferencyjne, bibliotekę i wewnętrzną ulicę z kilkoma butikami, do których dostęp mają jedynie deputowani. Gmach nazwano dla uwiecznienia jednego z twórców struktur europejskich, Włocha, Altiero Spinelli (1907-1986). Po drugiej stronie ulicy Wiertz jest zlokalizowany majestatyczny budynek im. Paula Henriego Spaaka, uważanego za ojca wspólnej Europy. Gmach posiada dwa skrzydła i centralne atrium, nad którym wznosi się 65-metrowy szyb przykryty pół-kulistą

szklaną kopułą. W prawym, skrzydle mieści się półkolista, 2-poziomowa sala obrad parlamentu, a w lewym są zlokalizowane sale konferencyjne i obsługa parlamentu. W ramach darmowego programu zwiedzania siedziby parlamentu europejskiego zwiedzający mogą obejrzeć salę plenarną, gdzie odbywają się posiedzenia.

Parlament Europejski składa się z 785 posłów, wybranych w 27 państwach członkowskich rozszerzonej Unii Europejskiej. Posłowie są wybierani w powszechnych wyborach bezpośrednich na okres 5 lat. Posłowie wchodzi w skład grup politycznych (7), do których wstępują bez względu na narodowość, w zależności od poglądów politycznych. Aby przygotować prace Parlamentu Europejskiego, podczas posiedzeń plenarnych posłowie są przydzielani do stałych komisji (20), z których każda specjalizuje się w odrębnej dziedzinie. Komisje parlamentarne odbywają posiedzenia raz lub dwa razy w miesiącu, w Brukseli, a ich obrady są jawne. Parlament Europejski jest wspomagany przez Sekretariat Generalny, który obejmuje około 5000 urzędników, wyłonionych w drodze konkursów we wszystkich krajach UE. Parlament Europejski wyróżnia się na tle innych organizacji międzynarodowych koniecznością zapewnienia pełnej wielojęzyczności, dlatego prace są prowadzone we wszystkich językach urzędowych krajów członkowskich (23). Wszystkie dokumenty i wystąpienia sesji plenarnej muszą być przetłumaczone na wszystkie języki. Parlament Europejski jest zatem największym na świecie pracodawcą rekrutującym tłumaczy ustnych i pisemnych. Siedzibą parlamentu jest Bruksela, Strasburg i Luksemburg.

Antwerpia www.antwerpen.be

Antwerpia leży nad rzeką Skalda, i jest drugim po Rotterdamie największym w Europie portem morskim. Antwerpia najważniejsze i najbogatsze miasto handlowym w Europie. Antwerpia stanowi też ważny ośrodek naukowy – są tu dwa uniwersytety

W mieście tym urodził się **Rubens**. Jest więc muzeum mistrza - mieści się ono w dwóch sąsiadujących ze sobą kamienicach, które niegdyś stanowiły jego własność. Prace Rubensa, Halsy, van Dycka i Breugela, jak też obrazy ich następców, można podziwiać w Królewskim Muzeum Sztuk Pięknych (Koninklijk Museum voor Schone Kunst).

Jak na miasto portowe przystało jest też Muzeum Morskie, w którym można zobaczyć modele statków z różnych okresów historycznych (Nationaal Scheepvaartmuseum.)

Drugie pod względem wielkości miasto w Belgii. Centrum przemysłowe, handlowe, finansowe i naukowe, m.in. uniwersytetu, Akademia Sztuk Pięknych, Konserwatorium Królewskie, Instytut Medycyny Tropikalnej, Akademia Morska. Siedziba 40 banków, wielu towarzystw ubezpieczeniowych, spółek akcyjnych, giełdy.

Het Steen, kamienny Zamek, pomnik Goliata i Dawida przed zamkiem

Zamek Het Steen, położony w zabytkowym centrum belgijskiej Antwerpii, został zbudowany w latach 1200-1225 i jest najstarszym budynkiem w mieście. Jego podstawową funkcją była obrona dostępu do rzeki Skaldy, a między rokiem 1303 i 1827 był również używany jako więzienie. Nie było ono jednak powodem do dumy, ze względu na stosowanie okrutnych tortur (obcinanie kończyn, ćwiartowanie, przypalanie ogniem) oraz lepsze traktowanie bogatszych więźniów. Z czasem zburzono część zamku, organizując w pozostałych budynkach Muzeum

Morskie, a w 1890 r. Muzeum Archeologiczne.

Jeśli chodzi o ciekawostki to przy wejściu do zamku, nad bramą, można zobaczyć płaskorzeźbę przedstawiającą skandynawskiego boga młodości i płodności Semini (z symbolicznym fallusem, usuniętym przez Jezuitów w XVII w.). Miejscowe kobiety wierzyły, że dotknięcie owej płaskorzeźby zapewni im płodność i szczęśliwe rozwiązanie, a mieszkańcy Antwerpii w dawnych czasach nazywali siebie dziećmi Semini. Z kolei na moście prowadzącym do zamku znajduje się posąg olbrzyma w towarzystwie dwóch rzymskich żołnierzy (widoczny na pocztówce). Jest to Druon Antigoon, legendarny strażnik pobierający opłaty za przekroczenie rzeki i obcinający prawą dłoń nieszczęśnikom, których nie było stać na taki wydatek. Dopiero bohaterski czyn jednego z żołnierzy, Silviusa Brabo, położył kres temu okrucieństwu. Silvius pokonał olbrzyma, a następnie odciął mu dłoń i wrzucił ją do rzeki. Do dziś w herbie miasta (widoczny poniżej) można zobaczyć dwie odcięte dłonie, a jego nazwa pochodzi prawdopodobnie od flamandzkiego 'handwerpen' czyli „rzucić ręką”, przekształconego później w 'Antwerpen'.

Muzeum marynarki

Antwerpia – Starówka

Na głównym rynku Grote Markt turystów wita Brabo na fontannie przed ratuszem. Stojące wokół wysokie kamienice są w większości XIX-wiecznymi rekonstrukcjami dawnych domów cechowych. Wykonano je na podstawie starych obrazów.

Największą atrakcją rynku jest Stadhuis. Ratusz powstał w latach 1561-1565 pod dyktando architekta Cornelisa II Floris de Vriendta (we współpracy m.in. z Włochem Nicolo Scarinim). Uzyskał styl flamandzko-włoskiego renesansu, inaczej nazywany stylem floris

Dom Rubensa

Śladami Rubensa W Antwerpii stoi dom-pracownia mistrza, a na Groenplaats też jego pomnik. Mistrz spoczywa w kaplicy kościoła św. Jakuba.

Gmach obecnego muzeum Rubensa, czyli Rubenshuis artysta kupił w 1610 r. Powiększył go, żeby urządzić tam dom oraz studio. Powstał kompleks otaczający wewnętrzny dziedziniec.

Mistrz zaprojektował barokowy portyk między dziedzińcem a renesansowym ogrodem. W muzeum wisi 10 prac, wśród nich takie dzieła, jak: Autoportret, Adam i Ewa w Raju, Henryk IV w bitwie pod Paryżem czy też Portret sir Antona von Dycka jako dziecka.

Muzeum przedstawia również wiele innych dzieł sztuki i przedmiotów codziennego użytku, które albo należały do malarza (np. krzesło, na którym malował), albo pochodzą z jego czasów.

źródło: Zbigniew Wicherski